

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/90/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010275
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3814010275.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Rastislava Vranku, v trestnej veci odsúdeného Y. Y., nar. XX.XX.XXXX v J., pre zločin úverového podvodu spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 222 ods.1, 3 písm.a) Tr.zák. a prečin podvodu v štádiu návodu podľa § 21 ods.1 písm.b) k § 221 ods.1 Tr.zák., na neverejnom zasadnutí dňa 14. apríla 2015, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 21. júla 2014, sp. zn. 2Nt/18/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného Y. Y. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp.zn. 2T/84/2010 zo dňa 4.6.2012 bol Y. Y. uznaný vinným v bode 1) zo zločinu úverového podvodu formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 222 ods.1, 3 písm. a) Tr.zák. a v bode 3) z návodu na prečin podvodu podľa § 21 ods.1 písm.b) Tr.zák. k § 221 ods.1 Tr.zák., za čo bol odsúdený podľa § 222 ods.3 Tr.zák. k § 42 ods.1 Tr.zák., § 41 ods.2 Tr.zák., § 38 ods.7 Tr.zák., § 39 ods.1, 3 Tr.zák. k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 5 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods.2 písm.b) Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia podľa § 42 ods.2 Tr.zák. výrokov o trestoch rozsudku Okresného súdu v Prievidzi sp.zn. 2T/174/2006 zo dňa 13.10.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/137/2010 zo dňa 8.2.2011, rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici sp.zn. 2T/26/2008 zo dňa 26.1.2010, rozsudku Okresného súdu v Prievidzi sp.zn. 3T/157/2006 zo dňa 21.11.2007, rozsudku Okresného súdu v Prievidzi sp.zn. 2T/147/2005 zo dňa 23.2.2007, kde mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 32 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto zrušené výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili svoj podklad.

Taktiež bol podľa § 222 ods.1 Tr.zák. k § 42 ods.1 Tr.zák., § 41 ods.1 Tr.zák., § 38 ods.4 Tr.zák., § 37 písm.h), m) Tr.zák. odsúdený k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 32 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 48 ods.2 písm.b) Tr.zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne bol podľa § 42 ods.2 Tr.zák. zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu v Prievidzi sp.zn. 2T/174/2006 zo dňa 13.10.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/137/2010 zo dňa 8.2.2011, kde mu bol uložený samostatný trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento zrušený výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili svoj podklad. Súčasne mu bol uložený tiež trest prepadnutia veci podľa § 60 ods.1 písm.a) Tr.zák. a to 1 kus otvárací nôž, pričom podľa § 60 ods.6 Tr.zák. sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Dňa 22.5.2014 si odsúdený Y. Y. podal žiadosť o povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde v Prievidzi pod sp.zn. 2T/184/2010 z dôvodov, že mu bol ukladaný trest s použitím asperačnej zásady, čo je v rozpore s Ústavou SR.

Súd prvého stupňa na verejnom zasadnutí o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania tohto vypočul, pričom tento uviedol, že sa pridrižiava svojho návrhu. Návrh na povolenie obnovy konania podal z dôvodu, že pri ukladaní trestu súd použil tzv. asperačnú zásadu, čo je rozpore s Ústavou SR. Súdom prvého stupňa bol taktiež oboznámený a prečítaný podstatný obsah trestného spisu Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T/184/2010.

Prítomný prokurátor navrhol návrh odsúdeného o povolenie obnovy konania zamietnuť s poukazom na stanovisko Najvyššieho súdu SR sp.zn. Tpj 44/2013, čl. III.

Obhajca odsúdeného uviedol, že rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania ponecháva na úvahu súdu. Odsúdený žiadal vyhovieť jeho návrhu.

Následne Okresný súd v Prievidzi uznesením zo dňa 21.7.2014, sp. zn. 2Nt/18/2014 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol žiadosť odsúdeného Y. Y. na povolenie obnovy konania, ktorú podal dňa 22.5.2014 vo veci Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T/184/2010 ako nedôvodnú.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil tým, že nezistil také skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli odôvodniť iné rozhodnutie súdu, než aké bolo vydané v konaní vedenom pred Okresným súdom v Prievidzi sp.zn. 2T/184/2010. Okresný súd poukázal na to, že odsúdenému boli uložené rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp.zn. 2T/184/2010 dva tresty odňatia slobody a to súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a ďalším výrokom mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 32 mesiacov nepodmienečne. Z trestného spisu pritom vyplýva (hlásenka zmien na čl. 459), že odsúdený dňa 19.5.2014 vykonal uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 32 mesiacov, uložený mu vyššie citovaným rozsudkom. S poukazom na stanovisko Najvyššieho súdu SR č. Tpj 44/2013, podľa ktorého podliehajú povoleniu obnovy konania na základe nálezu Ústavného súdu SR z 28.11.2012 sp.zn. PL ÚS 106/2011 týkajúceho sa ustanovenia § 41 ods.2 Tr.zák. časť vety za bodkočiarkou len nevykonané tresty, pričom v prejednávanej veci odsúdený už súhrnný trest odňatia slobody 32 mesiacov vykonal, nebolo možné už obnovu konania povoliť a okresný súd musel tento návrh zamietnuť. Pokiaľ bol obžalovanému uložený ďalší súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov, aj vo vzťahu k nemu považoval okresný súd návrh na povolenie obnovy konania za nedôvodný s poukazom na článok III. stanoviska Najvyššieho súdu SR č. Tpj 44/2013, podľa ktorého ak bolo pri ukladaní trestu použité ustanovenie § 39 ods.1 alebo ods.2 písm.a) až c), alebo písmeno e) Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vo vzťahu ku trestnej sadzbe trestu odňatia slobody upravenej podľa § 41 ods.2 Tr.zák. v znení účinnom do 21.12.2012, ustanovenie § 41b ods.1 zák.č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov v spojitosti s nálezom Ústavného súdu SR z 28.11.2012, sp.zn. PL ÚS 106/2011, vyhlásené v Zbierke zákonov SR pod č. 428/2012, dňa 21.12.2012, sa nepoužije. S poukazom na vyššie uvedené návrh na povolenie obnovy konania odsúdeného ako nedôvodný okresný súd zamietol.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal odsúdený Y. Y. sťažnosť, ktorú nijako neodôvodnil.

Krajský súd na podklade sťažnosti odsúdeného preskúmal na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná. Súd prvého stupňa postupoval totiž vecne správne, keď napadnutým uznesením zamietol obnovu konania v predmetnej trestnej veci, pretože na taký postup neboli splnené zákonné podmienky uvedené v ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Pokiaľ ide o trest uložený odsúdenému a to súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 32 mesiacov nepodmienečne, je nutné uviesť, že tento trest nebol ukladaný s použitím ustanovenia § 41 ods.2 Tr.zák. Napokon aj keby tomu tak bolo, správne okresný súd poukázal na skutočnosť vyplývajúcu z trestného spisu (hlásenie zmien na č.l. 459), že odsúdený dňa 19.5.2014 vykonal tento trest uložený mu vyššie citovaným rozsudkom. S poukazom na stanovisko Najvyššieho súdu SR č. Tpj 44/2013, podľa ktorého podliehajú povoleniu obnovy konania na základe nálezu Ústavného súdu SR z 28.11.2012 sp.zn. PL ÚS 106/2011 týkajúceho sa ustanovenia § 41 ods.2 Tr.zák. časť vety za bodkočiarkou len nevykonané tresty, nebolo možné na základe dôvodov uvádzaných odsúdeným v návrhu povoliť obnovu konania.

V prejednávanej príhode nemožno súhlasiť ani s tvrdením odsúdeného, že použitie asperačnej zásady pri ukladaní súhrnného trestu odňatia slobody v trvaní 5 rokov, ktorý bol ukladaný podľa § 222 ods.3 Tr.zák. aj za použitia ustanovenia § 41 ods.2 Tr.zák., v jeho prípade odôvodňuje povolenie obnovy konania.

Krajský súd v tej súvislosti uvádza poukazuje na to, že dňa 21. decembra 2012 bol v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 vyhlásený nález Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp.zn. PL ÚS 106/2011, ktorým v § 41 ods. 2 Tr.zák. časť prvej vety za bodkočiarkou bola vyhlásená za protiústavnú. V súvislosti s tým je potrebné uviesť, že ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatela ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa zmeny právneho stavu, t. j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť alebo niektoré ustanovenie nie je v súlade s Ústavou, preto nemôže byť „novou skutočnosťou súdu skôr neznámou“ v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. a tým len jednou z podmienok obnovy konania, ale ak bol z toho dôvodu podaný návrh na obnovu konania, je dôvodom obnovy konania „ex lege“, t. j. na základe § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov. Preto nie je potrebné, aby súd v tomto prípade skúmal aj splnenie podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr.por. (zhodne Stanovisko trestno-právneho kolégia NS SR Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013 - bod I. a II.).

Avšak v prípade, ak bolo použité ustanovenie podľa § 39 ods. 1 alebo ods. 2 písm. a/ až c/ alebo písm. e/ Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody vo vzťahu k trestnej sadzbe trestu odňatia slobody upravenej podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 21. decembra 2012, ustanovenie § 41b ods. 1 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov v spojitosti s nálezom Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp.zn. PL ÚS 106/2011, vyhláseného v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod číslom 428/2012 dňa 21. decembra 2012, sa nepoužije. Účinky použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom pred 21. decembrom 2012, časti prvej vety za bodkočiarkou, totiž boli negované práve použitím ustanovenia § 39 ods. 1 alebo ods. 2 písm. a) až c) alebo písm. e) Trestného zákona. Sprísnená trestná sadzba totiž v takom prípade nebola použitá, súd teda mohol využiť celú časť sadzby pod asperačne zvýšenou spodnou hranicou a uložiť (s príslušným obmedzením v § 39 ods.3 Tr.zák.) ešte aj nižší trest a ústavne nesúladne účinky ustanovenia § 41 ods. 2 Tr.zák. v znení účinnom pred 21. decembrom 2012 časti prvej vety za bodkočiarkou, na prejednávajúcu vec nedopadli (zhodne Stanovisko trestno-právneho kolégia NS SR Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013 - bod III.), pričom možnosť dôslednej individualizácie trestu súdom (a teda ani identické právo obžalovaného) odňaté nebolo. Preto v prejednávanej veci v konečnom dôsledku nemožno hovoriť o „protiústavne“ uloženom treste. Z uvedeného vyplýva, že ustanovenie § 41b zák. č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov v spojení s Nálezom Ústavného súdu SR z 28. novembra 2012, sp.zn. PL ÚS 106/2011 sa pri rozhodovaní o návrhu na povolenie obnovy konania v takom prípade nepoužije.

Tak je tomu aj v posudzovanom prípade odsúdeného, vo vzťahu k uloženému súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 5 rokov, ktorý bol ukladaný podľa § 222 ods.3 Tr.zák. aj za použitia ustanovenia § 41 ods.2 Tr.zák., avšak za súčasného použitia mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia § 39 ods.1, ods.3 Tr.zák., preto ústavne nesúladne účinky ustanovenia § 41 ods. 2 Tr.zák. v znení účinnom pred 21.

decembrom 2012 časti prvej vety za bodkočiarkou (ako vyplýva z vyššie uvedeného) na prejednávajú vec odsúdeného nedopadli.

Okresný súd potom správne v napadnutom uznesení skonštatoval, že v prejednávanej veci neboli zistené z návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu v Prievidzi sp.zn. 2T/184/2010 zo dňa 4.6.2012 žiadne také nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo treste.

Vzhľadom k uvedenému krajský súd sťažnosť odsúdeného Y. Y. podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.